

SVIESA

JORNAL LITHUANO
 "SVIESA" - LUZ
 Orgão de
 Comunidade Litua-
 na de SÃO JOSÉ

Redakcijos ir administracijos adresas:
MATRIZ DE SANTO ANTONIO DO PARY
 TELEFONAS 9-1640.
 CAIXA POSTAL 4118.
 SÃO PAULO.

L. R. K. Bendruomenės organas

PRENUMERATA:
 Brazilijoje ir visoje Amerikoje met. 12000
 Pusei metų 7000
 Lietuvoje dvigubai
 Atskiro numerio kaina 300 reisų.

M E T A I III

SÃO PAULO. 1937, DEZEMBRO--GRUODŽIO 4 D.

Nr. 49 (115)

JAPONIJĄ PRIPAŽINO FRANKO VYRIAUSYBE

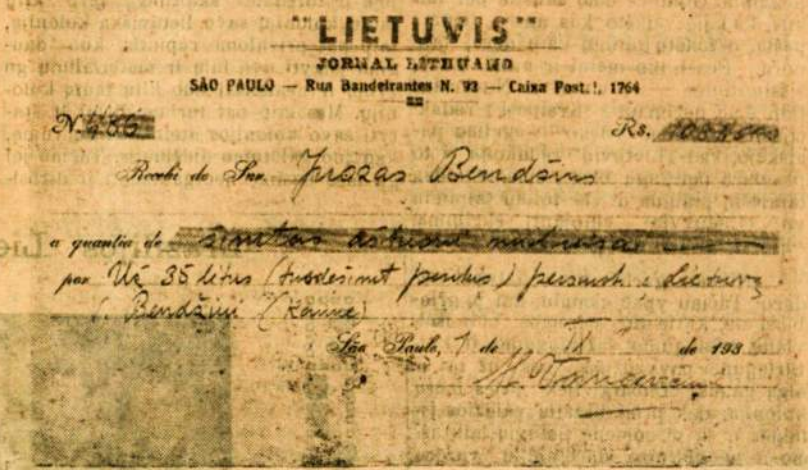
Lapkričio 30 dieną Japonijos vyriausybė nutarė formaliai pripažinti Ispanijos nacionalistų, generolo Franko vyriausybę. Šitas Japonijos vyriausybės nutarimas paskelbtas spaudoje. Toks Japonijos vyriausybės žingsnis sukėlė didelio džiaugsmo ne tik Ispanijos nacionalistams, bet ir kitoms fašistinėms valstybėms, kaip Italijai ir Vokietijai. Italų ir vokiečių spauda šią pripažinimą plačiausiai komentuoja ir pridoda jam didelės reikšmės. Dabar tos valstybės žada pripažinti ir Maudžuko vyriausybę, kuri yra Japonijos vasalas.

Ispanijos karo frontuose nieko naujo. Nacionalistų ruoštas smarkus puolimas žada būt atidėtas. Mūšiniai centraliniame fronte, bet kas tenai laimi sunku suprasti, nors parduodamos žinios ir kalba tik apie nacionalistų laimėjimus.

Karas Ispanijoje jau tęsiasi pusantros metų. Jis įkirejo visiems ispanams.

ar yra vyriausybinių ar nacionalistų pusėje. Pusantros metų karo vienoje šalyje, tai labai baisus dalykas. Dėl to kaip laikraščiai skelbia, prasideda tenai neramumai. Nacionalistai falangistai pradėjo platinti atsišaukimu, kuriuose jie, falangistai, šaukiasi į savo krašto gyventojus, kad jie atidarytų akis ir pamatytų, kas dedasi jų teritorijoje. Jie sako: mes kariuojame už taurinę revoliuciją, o tuo tarpu mūsų tėvynėje pradėjo šeiminkauti svetimšaliai, jie grobia mūsų turta, kasyklas, visas žmones ir kt. Tas rodo, kad ir nacionalistai pradeda bruzdėti prieš svetimuosius. O svetimšalių jau ten yra labai daug: ir vokiečių, ir prancūzų, ir rusų ir kitokių. Ir karai pasibaigus, ar jie liks vieni ar kiti, Ispanija bus tiek nuajinta, kad jai atsistatyti truks bent šimtas metų. Juk ten sugriauti miestai, išdegioti kaimai, sutrempti laukai. O žemės turtai, kasyklas naudojamoms svetimųjų, ypač vokiečių už nacionalistams teikiamus ginklus.

Bandeirantininkų „skubaus“ ir „sąžiningo“ patarnavimo dokumentas

Cia parodytas vienas iš daugelio kvitų kokius Vancevičius išduodavo priimdamas pinigų peršūsti Lietuvon. Šio kvito savininkas įmokėjo Vancevičiui pinigų 1936 m. rugsėjo 1 d., o pinigai Lietuvoje dar negauti.

SENAS LIETUVIS KOMUNISTAS PATEKO STALINO NEMALONĖN

United telegrafo agentūra 5. 11. 37 praneša iš Maskvos, kad Vareikio pašalinimas iš vietos pasitvirtino. Vareikis yra senas lietuvių komunistas, priklausantis bolševikų partijai nuo 1913 metų. Jis buvo toks ištikimas Stalino vyriausybei, kad Stalinas nesu rado tinkamesnio žmogaus, kaip Vareikis, išnaikinimui trockininkų, sabotažnikų ir šnipų, siaučiančių Sibire.

Maskvos vyriausybė pasiuntė lietuvių komunistą Vareikį į Tolimuosius

Rytus, suteikdama jam neribotus įgaliojimus. Vienok Vareikio pasiūlytinas nebuvo pakankamai įvertintas Maskvos valdžios viršūnių. Maskvai pasirodė, kad Vareikis netik kad nesugebą likviduoti trockininkų, sabotažnikų ir šnipų, bet būk ir pats Vareikis „prisidėjus“ prie „liaudies priešų“. Del to Vareikis tapo pašalintas iš atsakomųjų Tolimųjų Rytų kompartijos generalinio sekretoriaus vietos. Tokią padėką Vareikis gavo už 24 metų darbą bolševikų partijai.

Anglų -- prancūzų santykiai

Europos spauda rašo, kad niekuomet nebuvo tokie stiprus ryšiai tarp Anglijos ir Prancūzijos, kaip šiuo momentu -- po vizito Prancūzijos užsienų reikalų ministerio Delbuso ir ministerio pirmininko Chantempo.

Arabų kova su žydaus. Krivinos riaušės, susirėmimai ir teroras ne siliauja Palestinoje arabų su žydaus. Kiek jau ten žuvo žmonių, kiek sunaikinta turto, bet dar nesimato tam galio. Palestinoje eina mažas naminis karas.

ATLEIDŽIAMSI IŠ TARNYBOS GENEROLAI

Brazilijos karo ministerija paskelbė rašta kur išvardina aukštus brazilų kariuomenės karščius, kad jie atleidžiami iš kariuomenės dėl to kad jie nepritaria dabartiniam krašto politiniam sutvarkymui. Reformuoti yra šie generoliai: Pantaleao da Silva Pessoa, Joao Guedes da Fontoura ir José Pompeu de Albuquerque Cavalcanti.

Sul interventoriais generolas Daltro Filho. Jis paguldytas ligoninėn. Generolas Daltro Filho interventorium paskirtas po tai, kai gubernatorium Flores da Cunha atsistatydino ir įvyko į užsienį.

Serga Rio Grande do Sul interventorius
 Sunkiai serga Rio Grande do

Atsistatydino Minas Sekretoriai
 Visi Minas Geraos sekretoriai (ministeriai) atsistatydino. Estadų vyriausybės pakeitunai daromi paskelbus naują konstituciją.

NENORĖJO BŪTI NACIU -- TAPO SUŠAUDYTAS

Austrijoj taip pat veikia nacių (hitleriškos) organizacijos kaip ir Vokietijoje. Viokišiais pažadais naciai vilioja žmones, kad stotų į jų partiją. Bet kuomet įsirašiusieji pamato nacių klastos, bėga iš jų eilių. Taip buvo su vienu austrų ūkininku iš Neustifto. Jis buvo įstojęs į nacių, bet pamatęs esąs apgautas, išstojo. Ir buvusį savo naci naciai slapta sušaudė. Austrų policija sulaukė 15 nacių įtarti šioje žmogžudystėje.

Dideja bedarbių skaičius
 Iš New Yorko parduotos oficialės žinios sako, kad bedarbių skaičius Amerikos J. V. didėja. Dabartinis laikas Amerikos Jungtinėse Valstybėse bedarbių yra 6.335.000.

RYTOJ CENTRO TARYBOS POSĖDŽIO NEBŪS. Gruodžio 5 d. (rytoj) B.L.O. Centro Tarybos posėdis nevyks. Posėdis nukeltas gruodžio 12 d. Vieta bus pranešta. Tarybos Pirma.

Pamaldos

SI SEKMADIENI, GRUODŽIO MĖN. 5 d. PAMALDOS BŪS:

Villa Anastazijos Lietuviams pamaldos bus pusiau nštuotą, (ne 8 val. kaip pirma).

Villa Zelinio Svento Juozapo bažnyčioj šv. Mišios 8 val. ryto.

ŠVENČIAUSIO SAKRAMENTO ADORACIJA.

nuo 10 ligi 11 val.

Suma su įstatymu šv. Sakramento ir procesija.

Mišparai 5 val. vak.

Šv. Antano do Pary bažnyčioj suma -- 11 val.

Pranešimas

Kolnijos Kapelionas praneša, kad įvairiais reikalais galima kreiptis šioadieniais ryte ligi 9 val., o vakarais nuo 9 ligi 10 val. Villa Zelinio Rua Sete 58 nr.

NAUDOKITĖS PROGA!

VILLA LUCIA

(Batro Villa Prudente) tarp Villa Zelinio ir Villa Bellos jau pradėdamas pardavinamas žemės sklypų ILGAM ISSIMOKEJIMUI, be palūkanų. Suteikiama MEDŽIAGOS IR STATYBŲ. Raštinė vietoje.

Skaidu ir liūdna Patys esame savo ateities kalviai

Pereita savaitė davė netikėtumų, kurie nustebino visą koloniją. Pro juos negalima praėti tylomis. «Lietuvio» redakcijoje atidengta afera, kuri nuskriaustas ne vienas mūsų tautietis. Iš jų paskelbtų ir dabar skelbiamų kolonijos spaudoje dokumentų nuorašų ir nuotraukų matyti, kad jau senai «Lietuvio» išleido į slidų kelį. Jo bankinių operacijų kitaip negalima pavadinti, kaip tik tikroju vardu: tai sąmoningas mūsų tautiečių apgaulinėjimas, tai negraži vagystė.

Jau senai «Lietuvio» dėlavosi skelbimus, esą, jis galį nusiųsti pinigų į Lietuvą. Net pigiau imas už litą, kaip kitiur. Patarnavimas greitas ir sąžiningas.

Zinoma, toki skelbimą paskaites, ypač interiore gyvenias lietuvius, juo patikėjo, ir siūsdavo sunkiai sutaupytus milžreius į Tėviskę — senutei motinai ar broliams, kurių per tiek metų neimatus pasiligo. Lietuva toli. Kol su vaikščioja laisakai, trunka daug laiko. Ir štai, kas paaiškėjo: tų į Lietuvą siunčiamų per Vancevičių pinigų ton negauna. Giminės šmė skystis per laikus, kad jie vaikšto kas antra diena į paštą, o zadėtų pinigų kaip nėra, taip nėra. Praslinko metai ir antri po jų išsiuntimo — ir vis nėra. Nuskriaus tieji šmė nerimauti. Kreipėsi į redakciją, į konsulą. Nieko pagaliau paaiskėjo, kad «Lietuvio» redakcija iš to pasidarė pelningą biznį, šmė iš mūsų tautiečių pinigus ir vis toliau talpinda vo «Lietuvyje» viliojantį skelbimą: «Pigiai, greitai ir sąžiningai...»

Niekam garbės toki dalykai nedaro. Tačiau ypač skaudu, kai jų griebiasi tie, kurie turi pareigos būti išeiviams teisingumo, sąžiningumo ir kultūringumo pavyzdžiais, nes už tai ir niga garna. Dabargi tiek prieš mūsų koloniją, tiek prieš brazilų valdžios įtalgas ir jų vizuomenę lietuviių laikrašcio ir jų kultūros darbininkų vardas vėl apjuodintas, kaip aferistų ir svetin go, mus visus priglaudusio, krašto reikalų kenkėjų, šmugeliuojant su valiutos suvaržymais ir apgaulinėjant tautiečius. Mums gėda ir skaudu.

Ne kartą mums kildavo slapto įtarimo, paskaitėjus «Lietuvyje» aną skelbimą. Ypač, kai jo redaktorius ir rašytojai taip lengva širdimi svaidydavo į kitus tokius žodžiais, kaip: aferistai, nešvarios rankos, negražūs darbai, kaukėti veidai ir tt. Ne vienas pagalvodavo, ar «Lietuvio» redaktoriai tik nenori nukreipti nuo savęs dėmesį į kitus, savo negryną sąžinę užliūliuoti jos nuo dėmes sukriaujant ant svetinų pedų ir paskui rodyti pirštu ir kvatolis.

Neturime jokio pikto noro iš to dabar šaipytis, kaip, tikėjime, būtų pasielgę «Lietuvio», jei šis reikalas lietu ne ji pati, o pavyzdžiui, «sviesa» ar «Aida». Mes jaučiame užuojautos tiems

(Tąsa 6-tam puslapy.)

Visa žmonija — kaip atskiri individai, jų grupės ir net lėtosios žmonių tautos — rūpinasi ir dirba praktinesniam ir geresniam savo gyvenimui, kuria ir tvarko savo ateitį taip, kad rytojais būtų giedresnis, negu ši diena. Jeigu kas nors pats nesirūpina savo ateitimi, rytojumi, tai niekas kitas juo nepasirūpins, niekas jam pagalbą neateis. Tokiems žmonėms, jų grupėms ar tautos pasmerkta mardėti ir tik su pavydu žiūrėti į kitus, kaip anie progresuoja. Tokie nesirūpėliai yra visų neįkainami, žeminami. Betgi atsidūri! paniekintųjų ejišna niekas nenori: visi trokšta progresuoti ir eiti su gyvenimu

O kad lengviau būtų žmogui grumtis su gyvenimu, tiekti kelius ateičiai ir kurti šviesų rytojų, ieško jis talkininkų: organizuojasi, būriasi į sąjungas ir tada visi bendromis jėgomis lengvai nugali visas kliūtis ir siekia vieno ir to paties tikslo: pakilti dvainiai, sustiprėti materialiniai, neatsilikti nuo gyvenimo progresu ir su visomis tautomis žengti vienoje greitoje.

Mes lietuviai, gyvendami Brazilijoje ir turėdami skaitlingą taip kitų tautų kolonijų savo lietuvišką koloniją, taip pat privalome rūpintis kuo daugiau įsigyti dvainių ir materialinių geribų ir neatsilikti nuo kitų tautų kolonijų. Mes taip pat turime dirbti ir statyti savo kolonijos ateities gražų rūmą, kad juo galėtume didžiuotis. Tačiau jeigu mes busime neorganizuoti ir dirbsi-

me paskirai kiekvienas sau, njeikumet nieko gero nenuveiksime. Kiekvienam dideliu darbu reikalinga jėgų subūrimo. O jėgų sutelkimas ypatingai reikalingas išeivijoje. Šitą tiesą mes supratome senai, bet nebuvo iki šiol kas mus jungia, kas mus vienyja, kas mus pastato dideliu ir naudingam darbu visai mūsų kolonijai. Ir dėl to, išgyvenę Brazilijoje virš dešimties metų, mes dar njeiko savo neįsigijome. Net nelaimė ištikus kurį nors mūsų tautietį, ne zinome ir neturime nei kur kreiptis, nei pas ką kreiptis.

Ir dabar, aktyvaudoje šitokios mūsų kolonijos būklė, pamatėme, kad ilgiau taip būti nebegali, kad reikia imtis darbo, reikia burti jėgas, reikia vienyti visiems ir pradėti visose kolonijos labai veikti.

Pirmieji darbo žingsniai jau padaryti: kolonija surišta Centro ryšiais ir pastatyta ant kūrybos darbo visos lietuviškos kolonijos labai. Jau visos lietuviškos organizacijos stoji Centro užsibrėžtan darban, šimtai paskirų mūsų kolonijos narių jau įsirašė į Centrą ir labai nežymia, mažytele savo duokle Centrui, tik 500 reisu per mėnesį, pradėjo dirbti didelį kolonijai darbą, kuris bus naudingas ne kokiems išrinktiesiems, bet visiems lietuviams. DĖL TO, KAS TIK SAVE LAIKO LIETUVIUI, ŠVENTA PRIEVOLĖ BŪTI CENTRO NARIU.

Nelaimingųjų, vargšų, kurie reikalingi pagalbos, visuomet buvo ir bus. Nesudarom išimties ir mes lietuviai. Bet nėra kas jais rūpinasi, kas jiems ištiesia ranką, kas padeda jų sunkiose gyvenimv sąlygose. Per au virš 10 metų nebuvo suorganizuota jokia savivalpos organizacija, kuri, nelaimė ištikus tautietį, galėtų jį suselpti. Per tą laiką neįsigyta jokio kolonijos turto, kuriuo naudotis galėtų visi lietuviai. Kūrybinis darbas buvo užmirštas, o kolonijos jėgos buvo eikvojamos neprasmingoms kolonijos rietenoms.

Dabar jau tam padarytas galas. Lietuviškoji kolonija pamatė, kad niekas kitas mūsų padėties nepataisys, jei mes patys jos netaisytime. Dėl to ir gfmė Centras, kuris ne tik koordinuoja įvairių organizacijų santykius, bet pradeda rūpintis visais kolonijos reikalais.

Darbas pradėtas. Reikalinga tik tai daugiau jėgų subūrimo, reikalinga tam darbu įtraukti visą lietuvišką koloniją — kiekvieną jos narį, nežiūrint kur jis begyventų: S. Paulo mieste, interiore ar kuriam nors kitame Brazilijos teritorijos kampa.

Kiekvienas įsirašęs Centrui lietuviui, privalo įrašyti savo draugą ir taip toliau. Nes jau labai didelis laikas stoti visiems į darbą ir dirbti savo pačių naudai, rūpintis rytojumi ir kurti šviesesnę ateitį.

Tad visi lietuviai į Centrą ir prie didelio darbo!
BLOC Propagandos Komisija.

Brazilijos Lietuvių Organizacijų Centro Taryba

Sėdi iš kairės į dešinę: A. Nagrodskis—2-as Tarybos Sekretorius, A. Dutkus—Tarybos Pirmininkas, kun. A. Arminas—Tarybos Sekretorius, A. Noreika—Tarybos narys; Stovi iš kairės į dešinę: L. Jarmalavičius, V. Milius, S. Orantas, K. Kirilauškas, S. Paukštys, V. Grabauskas, S. Butrimas ir V. Pocius—visi Tarybos nariai. Čia trunksta dar Tarybos vice—pirmininko J. Sriovės ir nario A. Petravičiaus.

PRANCŪZŲ SOCIALISTAS APIE SSSR DARBININKUS

Kviečiama SSSR darbininkų sindikato į Sovietų Rusiją buvo nuvykęs Prancūzijos kasyklų darbininkų tautinės federacijos sekretorius socialistas (aktyvusis) Kleberis Legay, kuris laikosi didžiuliuose kasyklų centruose — prie Maskvos, Doneco antracito ir kito se Sovietų kasyklose. Grįžęs iš Sovietų Rusijos minėtas darbininkas savo įspūdžius išdėstė atskiroje brošiūroje, pavadintoje «Duona, laisvė, taika». Ši brošiūra yra labai įdomi ir vertinga dar ir dėl to, kad joje vaizduojamas darbininko gyvenimas toje šaly, kuri sakosi vienintelė turinti darbo, taikos ir laisvės monopolį. Aktyvusis socialistas Kleberis Legay savo brošiūra įrodo, kas tas monopolis per dvidešimt metų buvo ir tebėra skurdo ir vergijos mo-

nopolis. Sovietų darbininkas nuplyšustais drabužiais, jis blogai apmokamas turi bloga butą... kai tuo tarpu kita Sovietų respublikos piliečių dalis šoka ir linkminasi per naktis. — Aš linkiu, — rašo Legay, — kad Prancūzijos kasyklų darbininkai niekada nepažintų tokio baisaus skurdo, kokį aš mačiau ten.

Visa, ką tik jis pamatė Sovietų Rusijoje, jam atrodė netikėtina. Ir kaip nebus nuostabu, jei socialistinis režimas per 20 metų neįstenge realizuoti jo, ką kapitalistinis režimas jo tėvynėje realiavo per 10 metų ir tai karu sunaikintuose departamentuose.

Mačiau Sovietų darbininkus kramtančius sąnos juodos duonos gabalą.

Ir tai buvo jų pietūs. Gerai, jei vienas kitas buvo labai plonai ant juodos duonos užsitęsęs taukų arba turėjo įšūitų gabalėlių. Mačiau kasyklų darbininko devynių asmenų šeimą, gyvenančią viename kambary, kuriamė tebuvo iš viso dvi lovos, neobliuotas medinis stalas, du suolai ir medinė dėžė skalbiniams susidėti. Štai, ir visas Sovietų kasyklų darbininko inventoriūs.

— Mes esame daug nelaimingesni, negu prieš revoliuciją, — man pasakė darbininkas, kuris atidengęs puodą parodė, kad jame verda sriuba iš burokų lapų ir bulvių su gabalėlių lašinių. —

Ir tą mes uždirbame tik labai sunkiai dirbdami. — Sovietų kasyklų darbininkai per metus dirba 301 dieną, kasdien

dirbdami po aštuonias valandas per dieną, — rašo Legay. Tuo tarpu Prancūzijos darbininkas per metus dirba tikrai 251 dieną. Labai norėjau pasikalbėti su kareiviais, bet neleido. Tačiau užtai leido kalbėtis, kiek nori, su karininkais. Paklausiau, kodėl jie nevyksta į Ispaniją. I tai buvo atsakyta, kad karininkai reikalingi pačiai Sovietų Rusijai, todėl negalima jiems leisti žūti svetimoje šaly. Visur prklamuojama karo ideja. Net sachmatų figūros ir tos «sumilitarintos». Darbininkų klūbuose specialistai darbininkams skaito paskaitas apie karą. Visur švatosi ginkluoti žmonės. Laisvė? Kokia gali būti kalba apie laisvę šaly, kurioje už-

(Tąsa 6-tam puslapy.)

Sis tas apie šių dienų mokslininkų projektus

(Iš Gamtos Draugo)

Ivairių sričių mokslai šiais laikais nepaprastai greitai progresuoja. Dienraščiu pranešimai skelbia beveik kasdien naujus išradimus. Mokslininkai atsisdėję kombinuoja įvairius projektus. Daugelis jų projektų turi sensacinio pobūdį. Tuos, mūsų manymu, sensacinius projektus mokslininkai smarkiai nagrinėja. Su kai kuriais jų čia susipažinkime.

Labai įdomus yra projektai surastų priemonės, kurių pagalba ieškoma Marsė gyvybės ir noriam susikalbėti su marsiečiais. Šitas klausimas, tiesą pasakius, ir seniau buvo nagrinėjamas, bet būdai, kuriais gyvybės ieškotojai nori šitą klausimą dabar išspręsti, yra šių laikų padaras. Prancūzų mokslininkas Petras Blois (sk. Bliua) siūlo pastatyti milžinišką, beveik Paryžiaus miesto didumo, veidrodį ir duoti juo marsiečiams tam tikrus optinius signalus (ženklus). Jo manymu, marsiečiai, jei jie yra kultūringi, turėtų į tuos ženklus atsakyti.

Nesigilinant į projekto realizavimą, reikia pasakyti, kad jis visai nevykęs. To ženklo, kurį paleisime projektuojamam veidrodžiui, marsietis negalės matyti (jei sakysime, kad Marsė esama gyvų būtybių), nes, kai pas mus esti diena, tai tada Marsė naktis.

Iš tos kebljos padėties išėiti, Humboldtas siūlo tokį projektą, būtent: Brazilijos pievų zolės padegti. Degimas, jo manymu, turėtų įvykti šitokių būdų: reikia suskirstyti pievas milžiniškais trikampiais, kurių pagrindai ir aukštinės būtų matuojami dešimtimis kilometrų, ir, kai Marsė prisitartins artimiausiai prie Žemės, tuos trikampius padegti. Tada marsiečiai galės matyti, kad ant Žemės yra kažkokios būtybės, kurios šiek tiek supranta ir apie geometriją.

Fantastiškai mano, kad marsiečių kultūra yra mažą maziausia senesnė apie pusę milijono metų, kaip mūsų kultūra. Pasak jų, kas žino, ir tie mūsų kalnynai seniau nesuėmė mums radiotelegrafiskų ženklų, kada mes dar jokio supratimo apie bangas neturėjome. Tiesą kalbant, mūsų žinios apie radiją dar ir šiandien yra labai jauna amžiaus. Nerokia pamiršti, kad didelis fizikas Hertz'as, kuris gavo pirmas elektromagnetines bangas, dar neseniai

mirė, kad Marconij, radiotelegrafo tėvas šiame mįrė ir kad mūsų žinios apie radiotelegrafą teturi daugį daugiausia 30 metų.

Svetimose planetose gyvybės ieškotojai nori paslūsti marsiečiams radio telegrafiskus ženklus, kadangi iš tos srities jie jau turi šitokių tokių žinių. Reikia pasakyti, kad jie sutinka nenugalimą sunkumą savo smuanytui įvykdyti. Mat, Zemę apglobia neizolacijos sfera, nuo kurios atsimuša ionizuotų dujų sluoksnis elektrinės bangos. Jei tos sferos nebūtų, tai radiotelefonas bei radiotelegrafas negalėtų veikti, nes jų paleisti garsai bei ženklai nebegtų apiuok Žemės paviršių, bet išsisklaidytų erdvėse*.

*) Šis išsijreškimas, mokslo akimis žiūrint, yra neleistinas, nes nei garsas, nei ženklas nelekia iš radiofono, kaip paukštis, bet iš jo lekia tik elektromagnetinės bangos, kurios primtavoose sukelia garsus bei ženklus. Populiarioj kalboj vaizdingumo dėliai šitą posakį galima vartoti.

(B. d.)

Prancūzų ministerio ispūdžiai iš Maskvos

Kodėl SSSR švietimo komisaras norėjo patekti į Paryžiaus parodą?

Prancūzų laikraštis «Candide» spausdina labai įdomūs prancūzų švietimo ministerio Zay ispūdžius iš Sovietų Rusijos, kur jis neseniai laukėsi. Ministeris laikraščio bendradarbiui pareiškė, kad Sovietų Rusijoje labai sekami svetimsčiai. Tokio sekimo ministerio nuomone, nėra nė vienoje kitoje valstybėje. Ministeris ta proga papasakojo labai įdomų nuotyki su dabar apkaltintu, kaip laudies priešu, buvusiu švietimo komisaru Bubnovu.

— Maskvoje, — pasakojo ministeris — susitikau su savo profesijos kolega švietimo komisaru. Tai labai malonus ir išsimokslinęs žmogus. Jis tada manė malavo tokius žodžiais: «Maldauju jus,

Lietuvos istorijos tyrinėtojai sako, kad senovėje lietuviai kovose su kryžiuočiais ir kitais priešais, nemaža reikšmės skyrė pilims. Dėl to Lietuvoje daug pilių ir buvo pristatyta. Tačiau lietuviai mokėjo ne tik pilis statyti, bet ir priešio pilis imti bei griauti. Tam reikalingi lietuviai turėjo savotiška pirmąkart: artileriją: taranus bei akmenų

svaidomasias mašinas. Taranus yra visai nesudėtingas prietaisas. Tai sunkus rąstas, kaustytu smailiu galu, tarsi tikrame pastate gulščiai pakabinatas. Prievežę prie pilies, išsibavę, kaustytu galu dauzydavo mūrus. Taranus vartodavo gilioje senovėje didieji Lietuvos kunigaikščiai. 1334 m., esą, Vytenis, apgulęs kryžievių skirsnemūnės piliį, daugybę taranų sandaužė pilies stiprius mūrus. Tik labai stipri kryžiuočių kartumėnė atbegus iš kito šono, priverė lietuvius pasitraukti. 1368 metais Kešutis taranais ir akmenis svajdomomis mašinomis (katapultais), po penkių savaičių kovos, paėmęs kryžiuočių naujai pastatytą Nemuco saloje Gottesverderio piliį; 1384 metais Marenverderį apgulęs lietuviai, greta nauju, parako pabūklų, veržėsi į Jogajlos kariuomenės ginama Vilių. Tik 1400 m. taranai išėjo vėnai iš mados. Istorikai sako, kad Vokietijos muziejuose yra keletas taranų, kurie, aišku, primena jiems lietuvių kariuomenės apsiginklavimą, didžiųjų Lietuvos kunigaikščių laikus.

KATALIKO DARBDAVIO MISIJA

Londonė įvyko didelė katalikų manifestacija, skirta socialistiniam klausimui. Birminghamo arkivyskupas pasakė didelę kalbą, kurioj pabrėžė darbininkų ir darbdavių bendradarbiavimo reikalm. Arkivyskupas pasiūlė sudaryti ir paskelbti sąrašą katalikiškų firmų, kurios garantuos, kad jų tarnautojai gausna jiems ir jų šeimoms išlaikyti pakankamas algas. Jis ypatingai rekomendavo katalikams darbdaviams studijuoti popiežių enciklikas ir jų nurodymus imtis į širdį, nes darbininkai, dirbą pas katalikus darbdavius, yra linkę matyti juose Baznyčios atstovus ir laukia, kad su darbininkais jie elgtųsi kaip katalikai ir pridera.

Jūs pažįstate Peledą ir Apuką Bekepurį? Por dienas tamsybėj sėdi, Jokio laikraščio neturi.

Pranešimas

Sveikčiausias gėrimas yra grynas šaltinio vanduo. Kas vandeniu nepasitenkina dėl kurių nors priežasčių ir ne gali apeiti be svaiginamų gėrimų, tai šiuo atveju ktekvienu lietuvio pareiga

PACIAM PIRKTI IR KITIEMS PATARTI TIK PREMIJUOTOS MEDALIAIS LIETUVOJE, IR CIA, BRAZILIOJE, DIDELĖS GARBĖS DIPLOMU APDOVANOTOS DISTILARIJA «VILNIUS» LTDA. PRODUKTUS. Ir štai dėl ko:

1. PREMIJUOTA DISTILARIJA «VILNIUS» LTDA. yra grynai lietuvių įmonė. O šieivijoje kiekvieno lietuvio pareiga net pirmoje eilėje palaikyti savuosius gaminius.

2. PREMIJUOTOS DISTILARIJOS «VILNIUS» LTDA. produktai yra sveikliausiai pagaminti iš Brazilijos valstybės atitinkamos įstaigos, pasiremusios analizo daviniiais, išskyrę jė daugelio didelių ir turtingų distilarijų, palyginti, maža ir neįžymią lietuvių DISTILARIJA «VILNIUS» LT. IR APDOVANOJO JA DIDELĖS GARBĖS DIPLOMU, kuris yra nenuperkamas už jokius pinigus.

Toks didelis lietuvių įmonės atsižymėjimas suteikia garbę ir visai mūsų lietuvių kolonijai, nes Brazilijos vyriausybės sveikatos įstaigos žino, kas vertas yra tokio pasitikėjimo.

Brazilijos valdžios sveikatos įstaigų apdovanojimas Distilarija «Vilnius» Ltda. garbingas pažymėjimas, rodo, kad tos įmonės gaminiai — visokių rūšių gėrimai — yra sveikliausi ir skausiausi. Dėl to, Distilarija «Vilnius» Ltda. gėrimai turi užkariavę plačiausią rinką didesniuose Brazilijos centruose. Premiuruota DISTILARIJA «VILNIUS» Ltda. iš Rua Ubaldino do Amaral, 200 (66) persikėlė į Chacara «Vilnius».

RUA CORONEL JOSÉ MEIRELLES, 27 (PENHA) SÃO PAULO Mieste.

Neturi pinigų? Reikia gero kostiumo?

Tad nieko nelaukdamas kreipkis siūvyklon

“VILNIUS”

PRAÇA JULIO MESQUITA, 60 (prie AV. SÃO JOÃO)

Kur pasisiūdinsi geriausios medžiagos eilutę mokėdamas į mėnesį po 20\$000.

O taip pat čia gausi neperšlampamą apsiaustą (capa) tokiomis pat sąlygomis.

Galfma kreiptis ir RUA DA MOOCA Nr. 561, Tel. 9-4992.

Pirkite Radijo

Parduodame naujausių tipų ir geriausių firmų, kaip «Cassique», «Belmont», «Zenit», «Phillips» ir kitų ilgam išsimokėjimui. Kadangi daugeli pirkdami radius, nuperka senus, o sumoka pinigus kaip už naują, tad kad nepaklūti ant tokių pardavėjų, visuomet kreipkitės pas savo tautietį J. Juodgudį, Rua Padre Raposo Nr. 156, kuris duoda išmėginimui kelioms dienoms. Išmėgine, tada įvertinkite prekę.

Kiekvienas susipratęs lietuvis turi būti CENTRO narys.

ŠVENTOJI JOANA ARKIETĖ, MERGELĖ KARŽYGĖ

(Tęsa iš 48 Nr.)

— Sakykite viską, ką tik nutarėte. Juk aš galiu dar didesnių dalykų paslėpti!

Pagaliau karo vadai jai viską įspasakoję, ką buvo nutarę. Joana jų nutarimams pritarė:

— Būtų labai gerai, jei jie visa įvykdytų.

Daug savo sumanymų vadai neįvykdė: tik padarė vieną puolimą tvirtovės St. Zanlio-Blijanko (St. Jean-le-Blanc), kuri stovėjo ant pietinio Luaros kranto. Tą patį Seštinių vakarą, Joana su vilyčia anglams laisvą, kuria me reikalavo, kad jie be kovos atitrauktų. Pasitūniję Joana bijojo sūsti, nes anglai jos pasiuntinius sulaukydavo. Ir šį kartą Joana nieko daugiau nesulaukė, kaip tik šmeižtų ir įžeidimų. Savo kariuomenei Joana štai ką įsakė:

— Niekas teneišdrįsta eiti kariuonėi neatlėkė išpažinties: Dievas leidžia pralaimėjimą už žmonių nuodėmes.

Atimniausią rytą, t. y. gegužės mėn. 6 dieną, penktadienį, visi iškliausė šv. Mijšių ir apie 9 val. išvygiavo. Jie paliko «Burgundų Vartus» ir laivais nuplaukė į salą, esančią Luaros upėje prieš tvirtovę, kurią jie norėjo užimti. Iš šios salos padarė ant dviejų laivų tiltą į pietinį Luaros krantą. Anglai, tai pastebėję, uždegė tvirtovę ir pabėgo — vieni į šv. Augustino vye nuolyno rūmus, kiti — į Turelio (Tourrelles) tvirtovę.

Dabar prancūzų vadai buvo patenkinti ir norėjo grįžti namo, nes jau tės esą per silpni išgauti šv. Augustino vienuolyno ir Turelio (Tourrelles) pilis. Joana greitai prisitartinę prie šv. Augustino vienuolyno pilies ir prieš ją jemeigė savo vėliavą. Staiga iš pilies pakilo riksmas — anglų kariuomenės pulkai artinosi, ir prancūzai skubini pabėgo į salą. Dabar prancūzai pateko į didžiausią pavojų, ir anglai būtų daug jų išmušę, jei Joana nebūtų staiga sugrįžusi, sutvarkiusi kariuomenę ir visu smarkumu puolusi anglus. Prancūzai, tai pastebėję, įgavo drąsos ir, skubiai bėrėdami per upę, kartu su Joana puolė priešus.

Anglai, taip netikėtai užpulti, nnsigando ir turėjo trauktis atgal. Daug anglų žuvo ir daug prancūzai paėmė į nelaisvę, o kurie išliko gyvi, pabėgo į Turelio tvirtovę.

Joana, taip skubiai puldama priešus, sunkiubo ir priešų vilyčia sužeidė jai koją. Bet ji jį tai visai nekrepė dėmesio ir apgulė Turelio tvirtovę, kurią atinančią dieną manė užimti. Didelė kariuomenės dalis pasiliko pietiniam Luaros krante. Joana taip pat ten norėjo pasilikti, kad sutartą dieną, anksti rytą, galėtų užpulti tvirtovę. Ka ro vadai, pabūgę dėliai jos susizėidimo patarė grįžti namo. Ji turėjo sutikti. Kadangi mūšiuose buvo nuvargusi, tai parvykusi į savo gyvenamą vietą, suruošė puikią puotą. Vos tik Joana spėjo pavalgyti, tuojau atėjo vienas riteris ir pranešė, kad karo vadai nutarę kurį laiką nieko neveikti, nes norj atsilieėti.

Joana atsakė:

— Jūs sustatėte karo planą ir aš pritarėiu. Zinokite, kad mano Viešpaties patarimas išsipildys, o Jūs ne! Rytą aš paimsiu tvirtovę ir sugrįšiu ant tilto.

Kelį to tilto skliautai jau buvo išgriauti, dėl to tas pasakymas čia tiko.

Savo nuodėmklausijai Joana taip pasakė: «Kilkite rytą anksti ir būkite prie manęs: rytą aš ypatingai daug turėsiu nuveikti, būsiu sužeista ir kraujas tekės per mano krūtinę».

Apie šią savo sužeidimą ji daž-

nai pasakodavo, net pačiam karaliui Sinone apie tai pranešė. Sitam Joanos nutarimui pritarė karininkai ir vakare liepė užrakinti miesto vartus, o pats miesto valdytojas Gokurtas (Goucourt) buvo sargybiniu.

Gegužės mėnesio 7 dienos rytą Joana atsikėlė labai anksti ir išklausė šv. Mijšių, užsidėjo šarvus ir norėjo per miesto vartus išeiti. Bet vartai buvo užrakinti, o Gokurtas pastoję jai kelį. Joana ir Gokurtas smarkiai susiginėjo. Joana tarė:

— Tu esi blogas žmogus! Ar jūs norite ar ne, kareiviai išeis ir nugalės.

Tuoju ji įsakė sargams atidaryti vartus, o kareiviai ir šiaip daug žmonių išėjo pro vartus ir brido per upę. Išgirdę tai karininkai nieko negalėjo padaryti. Jiems kitokios išeities nebuvo, kaip tik sekti paskui Joaną ir neleisti jai vienai pergalėti priešą ir laimėti kovą.

Standien pasiseka užimti Turelio pilį, stipriusią Orleano dalies tvirtovę. Šita tvirtovė buvo apsupta giliu, pilnu vandens grioviu ir stipriomis sienomis pylimu, o jos viduje stovėjo daug artilerijos.

Apie šeštą ar septintą valandą prasidėjo kova. Prancūzai puolė labai narsiai, Joana juos nuolat skatino savo žodžiu ir pavyzdžiu. Anglai užpuolikus strėlomis ir letimis atmušdavo, bet jie tuoj vėl naujai puldavo. Pagaliau apie pirmą valandą p. p. prancūzai labai nuvargo ir turėjo nurimti. Tada Joana įsoka į griovį, pagriebia kopėčias ir atremia į pylimą. Tame akimirksnyje žvimdama vilyčia įminga jai ties pečiu, taip, kdd antras galas per pusę pe dos išlindo užpakalyje.

Anglai iš džiaugsmo šokinėjo ir puolė ją pribalgiti. Dabar Joana buvo didžiausiane pavojuje. Bet tuo tarpu atsiskubino vienas narsus prancūzų riteris ir nunešė ją į saugią vietą. Jis Joaną paguldė į minkstą žolę ir nuėmė nuo jos krūtinės šarvus. Ji dejavo iš skausmo, bet greit susilankė ir ištraukė vilyčia iš žaizdos.

Pribėgo prie Joanos keletas kareivių, kad burtais išgydytų žaizdą. Ji meliliai visiems atsakė:

— Verčiau mirsiu, bet nenusidėsiu. Jei žinotumėte leistųjų prjemonių tai aš mielai jomis pesinaudočiau.

Tada ant žaizdos uždėjo vatos, pamirkytos aliejuje. Joana vėl išgirdo dangiškus balsus, kurie ją vėl palinksmino ir pastiprino.

Prancūzai jau buvo nustoję vilties pergalėti, o Dinužas liepė pūsti trimittus ir grįžti atgal. Joana pripuolė prie jo ir sušuko:

— Vardan Dievo! Jūs tuojau turite būti pilyje, nebijokite, nes anglai visai nusilpo ir Jums negalės pakenkti. Anglai labai mažai išsė, valgo ir geria!

Karininkas jos paklausė. Ji tuo tarpu nuėjo į vynuogių kalną pasimėsti. Veikiai sugrįžo, pasiėmė savo vėliava ir nuėjo ant griovių krašto sakydama:

— Tėmykite, jei mano vėliava plėvesuos link tvirtovės!

Tuoį pakilo vėjelis, ir Joanos vėliava plėvesavo tiesiai į tvirtovę. Vienas kilnūs riteris sušuko:

— Vėliavos kraštas palietė mūrą!

Po to Joana tarė:

— Viskas yra mūsų: Vyrat vidun!

Anglai yra mūsų!.

Prancūzai, tersi kokios nematomos jėgos pastiprinti, puolė pylimą. Anglai iš baimės kone apmirė. Jie manė, kad Joana užmušta, o ji čia..

Anglai paliko apkasus ir traukėsi į vidų. Tik tilto ilgumas anglus skyrė nuo prancūzų.

— Glasdale, atsiduok Dangaus Viešpačiui! — sašuko Joana.

Bet šitas pilnai apsiginklavęs ir pasiryžęs kautis ligi paskutinio kraujo lašo, pasirodo ant tilto. Laivus, ant kurių laikėsi tas tiltas, prancūzai padėgė. Tiems sudegus ir visas tiltas nugrimzdo į upę, o su juo Glasdala ir jo vyrai. Kadangi visi buvo sunkiai apsiginklavę, tai nė vienas neišsigelbėjo.

Tokju būdu išsipildė Joanos pranašavimas:

— Anglai nenorėdamj trauksis, bet tu to nematysi, nes mirsi, ir tai ne kovoje.

Tuo tarpu pradėta taisyti ta pulė sulūzusi tilto, kuri buvo areiau Orleano. Iš tos pusės prancūzai užpuolė Turelio tvirtovę, kuri čia pat prie tilto stovėjo. Vakare prancūzai užima šitą tvirtovę, kurioje žuvo daug anglų.

Joana buvo sunkiai sužeista. Bet kaip ji pranašavo, jau dabar galėjo grįžti per tiltą į miestą.

Zmonės su neapsakomu džiaugsmu ją sveikino. Paskui atėjo į savo kambarį, kiek užvalgius, aprišo savo žaizdą. Ta žaizda per keturiolika dienų užgijo. Antrą naktį anglų karo vadai tarėsi karo reikalais. Jie nutarė atmėti prancūzus, nes nenorėjo atsisa kyti pietinės dalies.

Sekmadienio rytą anglai išsirikiuo ja. Tai išgirdę prancūzai taip pat išsirikiuoja kovoti su priešais. Jie dar nė žinojo, kad anglai ketina bėgti, ne kovoti.

Anglams keliant trūkumą, prancūzai norėjo juos užpulti, bet Joana su laikė:

— Jei jie mūsų neliečia, tai loiskite jiems ramiai trauktis, nes šiandien yra sekmadienis.

Be to ji įsakė priešų akivaizdoj pastatyti altorių ir atlaikyti dviemas šv. Mijšias.

Pagaliau Joana paklausė:

— I kurią pusę anglai ryžtasi eiti?

I Menzą (Meung) — buvo atsakymas.

— Dėl Djevo meilės, leiskite jiems trauktis, o mes dėkokime Dievui, mūsų Viešpačiui.

Anglai atsitraukė, ir Orleanas buvo išvaduotas. Nuo šio didžio laimėjimo ji gavo Orleano Mergelės vardą. Ji yadinosi Jeanne d'Aro, arba Joana Arkietė.

5. Tolimesnės pergalės

Anglams pasitraukus, jų tvirtovės buvo sugriautos ir visas grobis parvežtas į miestą. Tada prancūzai šventos pergalės švente, darydami iškilmingas procesijas ir dėkodami Dievui už pusi-sekimą. Nuo to laiko prancūzai kasmet gegužės mėn. 8 dieną švėsdavo ir šventia tos pergalės sukaktuves.

Gegužės mėn. 9 dieną Joaną paliko Orleaną ir išvyko pas karalių. Pirmoji pusė jos dieviškos pasiuntinybės jau įvykiuta, t. y. Orleanas išvaduotas. Liko dar antroji — uvesti karalių į Reimsą ir ten jį apvainikuoti.

Karalius, sužinojęs Joaną grįžtant labai nudžiugo ir išėjo jos pasitikti net ligi Turso (Tours) miesto. Joana prisitartinio ir, laikydama rankose vėliavą, glbiai nusilenkė, pareikšdama karaliui pagarbą. Karalius ją maloniai priėmė. Joana įkalbinėjo karalių, kad jis keliautų į Reimsą. Ji sakė:

— Dievas su Tavimi, todėl neturi abejoti, kad nepasiseks. Bet karalius patarėjai visai ki-

taip manė. Jie buvo bailūs, nerangūs, atkaklūs ir nesuprato, kaip Dievas gali padėti Prancūzijai ir savo galybę čia būti. Tie patarėjai karalių suklaidino, ir jis nieko nepasiryžo daryti.

Taip besitariant ir bedelsiant, praėjo visas mėnuo, o tuo tarpu anglai vėl sustiprino savo karjnes jėgas. Joana buvo nuliūdusi, nes ji pasiryžo karalių vainikuoti, o šis nenorėjo. Vis dėlto Joana negalėjo ilgai to pakęsti. Kartą ji įėjo į karalius kambarį, kuriam jis tuo laiku tarėsi su nuodėmklausiu ir kitais dvjenu svečiais. Staiga ji puola prieš karalių ant žemės ir apkabinusį jo kelus prašo:

— Kilnūs dofinė, nesitarkite ir nemastykite taip ilgai, bet kaip galima greičiau vykite į Reimsą vainikuotja karaliumi!

Svečiai ją paklausė:

— Kodėl tu taip kalbi? Kodėl taip susijaudinus ir susigraudinus?

O Joana, ką visuomet širdyje jausdavo, nepasijato, kaip sušuko:

— Djevo dukterle, pirmyn, pirmyn!

* * *

Šita kalba padarė didelį įspūdį karaliui ir jo svečiams. Dabar karalius pasiryžo keijauti į Reimsą, bet reikalauja iš Joanos, kad ji išvytų anglus iš visų tvirtovių, kurios buvo dešinėje Luaros puseje ligi jis surinks kelijonei pakankamai kariuomenės. Joana džiaugsmingai su tuo sutiko ir drąsiai žygiavo į kovą.

Pirmiausia jai reikėjo išvaduoti Zaržo (Jargeau) miestą, kuris po Orleano visoje toje šalyje buvo žymiausias. Taip pat reikėjo išvaduoti Bozenso (Beaugency) ir Menzo (Meung) miestai, esantieji į vakarus nuo Orleano. Vyrniausiu kariuomenės vadu karalius paskyrė hercogą Alensoną (Alençon), įsakydamas vykdyti visus Joanos paliepinimus.

Šitas hercogas išbuvo du netu anglų belaisvėje, todėl ir dabar jo žino na nerimastavo, kad jos vyras vėl turj išeiti į karą.

Joana ją ramindama tarė:

— Nesirūpinkite, aš prižaduo Jūsų vyrą sveiką ir laimingą atgal parvesth.

Hercogas Alenonas buvo Orleano hercogo Karolio svainio sūnus. Karolius tuo laiku buvo anglų belaisvis, todėl svarbiausias buvo Joanos uždavinys jį išvaduoti.

* * *

Birželio mėnesio 6 dieną Joana atsivėjkino su karaliumi ir prašė paleisti daug belaisvių, kad galėtų išvaduoti Orleano hercogą Karolį. Taip pat prašė karalių, kad greičiau rengtųsi ke liauti į Reimsą.

Joana, sėdėdama žirge, pasiėmė vieną dvasiškį ir jam pasakė:

— Jūs kunigai ir bažnyčios tarnai, melskitės ir darykite procesijas Djevo garbei.

(Bus daugiau.)

ZEMĖ ŠAKAROMS

arba užveisti vištų ūkį, 20 kilom. nuo São Paulo, šalia VILLA CONCEIÇÃO, vaikšto autobusai; žemės rūšis gerė, skynimai, lotai nuo 500 metrų ir daugiau, kainą nuo 500 rėlyų už kvadratinį metrą, išsimokėjimai mėnesiais arba trimėnesiais. Kreiptis: SNR. FRANCISCO — RUA AURORA, 201. São Paulo.

LIETUVIAI! Visi kai vienas skaitykite „SVIESA“

Jei norite žinoti, kas girdėti pasauly, kokie įvykiai svarbesni įvyko Lietuvoj, kaip gyvena lietuviai išeiviai čia Brazilijoj ir kituose kraštuose, jei norite kas savaitę turėti įdomių pasiskaitymų, juokų ir t. t., prenumeruokites ir skaitykit „Sviesą“.

„Sviesą“ yra tikriausias kiekvieno lietuvio išeivio draugas ir tarėjas.

„Sviesą“ gvildena visus tuos gyvenimo klausimus, kurie vargstantiems ir moraliai ir dvasiniai bei medžiaginiai Brazilijos lietuviams parodo kelią į sviesesnę ateitį.

„Sviesą“ lygiai pagiria tai kas gera, taip lygiai baudžia visus blogus apsišėkimus, nepaisant iš kurių šaltinių visa tai išetna.

„SVIESOS“ PRENUMERATA: Brazilijoj ir visoj Amerikoj: metams—12\$000, pusei metų—7\$000; Lietuvoj: metams—20\$000, pusei metų 10\$000.

Redakcijos adresas: São Paulo, Matriz de Santo Antonio do Pary
P a s t a b a: Iš provincijos pinigų siūsti Redaktooriaus vardu.

Dr. B. K. Chîpiakoff

(DIPLOMUOTAS MASCVOŠ UNIVERSITETO)

RUA YPIRANGA 193. 2 andr. ap. 4. [kertė rua Santa Ephi-
genia] Tel. 4-0816. Ligonius priima: šokiadieniais nuo 3 iki 9
val. vak., Sekmadieniais 9 iki 12 val. Vidujinių moterų ir
psichinių bei nervų ligų. SPECIALE KLINIKA VENERI-
NIU LIGU. Greitas ir radikalus pagydimas triperio, bei sifilis.

Dr. A. Candia ir M. Cogano LABORATORIJA

MEDECINISČAS ISTYRIMAS:

Kraujo, nugarkaulio smegenų, šlapumo ir išmatų.

RUA BARÃO DE ITAPETININGA, 242 3-as aukštas.
Priėmimo valandos nuo 9 — 12 ir 3 — 7. Sekmadieniais 10—12.

Dr. Adolpho Taubkin

ADVOCATAS

[Diplomuotas São Paulo fakulteto]
Civilinės ir prekybinės bylos, kontraktai, (ipotekos, žemės pirkimas ir
pardavimas ir t. t.) skolų išreikalavimai ir visi kiti juridiniai reikalai.
n. b.: Rua Direita Nr. 2, 2-as aukštas, salė 5. Telef. 2-1629.
Atidaryta: nuo 9 iki 11 ir nuo 3 iki 5 val. vak.
Kalba lietuviškai.

Už apmokamus skelbimus
Redakcija neatsako.

D-ras Povilas Licciardi

Santa Casa gydytojas -- operatorius

Naujasias elektros pagalba gydymo būdas GONORÉOS ir REUMA-
TIZMO aštro ir kroninio. Sifilis ir venerinės bei odos ligos —
VYRU IR MOTERU. Taip pat vidurių, plaučių ir kitos ligos. Nau-
jas būdas BE OPERACIJOS. SPECIALYBĖ MOTERU LIGU. Gy-
dymas užtikrintas. PRIĖMIMAS nuo 14 iki 20 val.
Kviečiamas vyksta į namus kiekvienu momentu —
(DIENA ir NAKTI) Telef. 5-4175.

Konsultorija ir gyvenamas butas: RUA SILVA PINTO, 444 (Bom Retiro)

Vokiečių fotografijų įstaiga

„BERNARDO“

įsteigta 1890 metais

Atlieka įvairius darbus foto-
grafijų srity. Specialybė pa-
didinime, o taip pat su dažais.
Darbas greitas ir sąžiningas ir
pigus. Vyksta į namus foto-
grafijų reikalais. Daro iš foto-
grafijų naujas.

ARTHUR SCHMIDT

Rua São Caetano, 447
(senas nr. 103) Tel. 4-5567
SÃO PAULO

„Sviesą“

GAUNAMA ŠIOSE VIETOSE:

1. Stoties Luz kioske
2. Prie pašto—prie laiptų ir ant
kauupo.

3. Bom Retire — p. Baužio krau-
tuvėj [Rua Aymorés ir ant kampo Rua
Carmo Cintra] ir José Paulino vaisti-
nėj [Rua José Paulino, 109].

4. P. Ktrilausko krautuvėj — Vil-
la Anastacia.

5. P. Menkaičio krautuvėj — S.
Anna.

6. Pas laikraščių platintojus ir

7. Pas „Sviesos“ įgaliotinius vi-
suose miesto rajonuose, taip pat

IR — Rua Cuoto de Magaleas ir
kampas Rua José Paulino.

RIO DE JANEIRO MIESTE „SVIESA“

GAUNAMA ANT KERTĖS LARGO

DA LAPA IR AVENIDA MEM DE SA.

BENDRUOMENĖS KNYGYNE

Villa Zelinoj rua sete 58 knygų
galima gauti skaityti šia tvarka:

Pirmadieniais ir ketvirtadieniais
nuo 7 lig 9 val. vakaro. Sekmadieniais
nuo 1 ligi 2 val. popiet.

Bendruomenės nariai per mėnesį
moka po 500 reisų, nenariai kas mė-
nuo po 1 milreisą ir 5 milr.
užstato. Sufinkti pinigai skiriamas kny-
gų aptaisymui ir naujų knygų pirkimui

J. STANKŪNAS.

Dėmesio!

Kas nori mokytis pianu skambin-
ti, dainuoti ar muzikos teorijos, tesi-
kreipia į chorvedį J. Stankūną, Villa
Zelina, Rua Nove Nr. 5. Sąlygos pri-
einamos visiems. Atsilankykite — įsi-
tikinsit. Kreiptis galima kasdien bet
kurio laiku.

Dr. A. Candia

VENERINĖS LIGOS:

TRIPERIS [Visose stadijose — aštrus ir kroniškas.] SIFILIS.

Priėmimas nuo 9 — 12 ir nuo 3 — 7. Sekmadieniais 10 — 12.

RUA BARÃO DE ITAPETININGA 242, 3 aukštas Telef. 4-0218.

Kalba rusiškai, lenkiškai, vokiškai.

Dr. A. Jazara-Snege

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus ligos, chirurgijos ir moterų
ligos. Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 3 — 7 v. v.

LADEIRA PORTO GERAL 12 SOBR. kampas. Boa Vista ir 25 de Março.

2 andar, sala 4 e 5 Gyv. butas ten pat 5 aukšte.
Tel. buto ir Consultorijos 2-5068.

Dr. S. Meitin

DIPLOMUOTAS VOKIETIJOJ IR RIO UNIVERSITETO.

Priima: vidurinių veneros ir nervų ligomis nuo 2 iki 6 val. vak.
Kalbama lietuviškai.

RUA BARÃO ITAPETININGA 139 (senas 37-a) salės 8 ir 9
Tel. 4-0715.

